

ZOEKEN NAAR WAARHEID.

Op deze avond van het Wessac-feest, in een tijd van miasmen van onzekerheid, verkeerde strijdvaardigheid en onbegrip die deze wereld omgeven, dringt zich het licht van de kosmos op en zullen vele invloeden worden gegeven en kenbaar gemaakt. Het zal u duidelijk zijn dat ik daarop, op dit moment althans, niet veel verder in kan gaan. Het zal u begrijpelijk voorkomen dat bij een dergelijke opbouw, die nog een aantal uren duurt, het voor ons allen erg belangrijk is om zoveel mogelijk daarbij aanwezig te zijn. Hierdoor is het aantal sprekers dat wij beschikbaar hebben aanmerkelijk kleiner dan normaal.

We zullen proberen voor u, met een beperking van het aantal te maken contacten, normaal twee sprekers te brengen. U vergeve mij deze wat technische inlichting en voor degenen die zich afvragen wat het Wessac-feest is wil ik het nog kort definiëren.

De Wessac is een kleine rivier in de Karakorums. Ze doorstroomt een dal waarin oorspronkelijk een nederzetting ligt en de bovenloop van deze stroom is eveneens een dal, gescheiden van het bewoonde dal door een diepe kloof. In dit dal vonden bijeenkomsten plaats van ingewijden van verschillende aard en zeker ook ingewijden uit de geest. Tijdens deze bijeenkomsten vinden bepaalde plechtigheden plaats en worden op een soort altaar enorme ontladingen van kosmische kracht mogelijk.

De plaats van de bijeenkomst is sindsdien veranderd. De traditie echter is dezelfde gebleven. Het gaat hier dus om een bijeenkomst van mensen en geesten die op een bepaald geestelijk niveau over kennis en mogelijkheden beschikken. In een gezamenlijk streven en werken zoeken zij niet alleen krachten te ontladen die ten heil zijn van de aarde, en natuurlijk de aanwezigen, daarnaast zoeken zij in de krachttuitstorting nevenverschijnselen te ontleden waaruit men de loop van mogelijkheden, en niet van gebeurtenissen, voor de rest van het jaar tot het volgende Wessac-feest nu ongeveer meent te kunnen distilleren. De grote raad van de Witte Broederschap zal aan de hand van dit onderzoek, door de kleine raad gedaan, beslissingen nemen waaraan bepaalde groepen uit de geest en ook uit de stof, vrijwillig kunnen meewerken. Dat is dus het Wessac-feest waarover ik sprak.

Rest ons nu een onderwerp te kiezen voor het begin van deze avond. Wanneer je zoekt naar waarheid, dan kun je haar nooit geheel vinden. De waarheid is ongrijpbaar zolang het vermogen waarover wij beschikken tot waarnemen, herinneren en combineren niet het geheel van de kosmos kan omvatten. Daarom is er geen enkele waarheid die blijvend is, buiten misschien diegene dat ons de zin van her Al onbekend is en de kracht waaruit ze voortkomt eveneens onbekend zal blijven.

Het klinkt een beetje vreemd wanneer je zo probeert het zijn te benaderen, maar wanneer je niet begrijpt dat er geen absolute waarheid is, zul je nooit de werkelijkheid kunnen aanvaarden zoals ze is.

Leven in de werkelijkheid lijkt misschien een beetje anders dan leven in dromen zoals de meeste mensen doen. Wanneer men bepaalde beslissingen neemt bijvoorbeeld op politiek of ethisch terrein, dan lijkt het of dat allemaal goed en verantwoord is. Er ontbreekt veelal één punt: men vraagt zich niet af of het mogelijk is, men vraagt zich niet af of het past bij de mensheid. Men vraagt zich alleen af of het past binnen het systeem dat men voor zichzelf ontworpen heeft. Kijk, en daar zit het grote gevaar in, dat we voortdurend misleid worden door onszelf en door onze beste bedoelingen.

Wanneer iemand zegt: Dit is de echte waarheid en geen andere waarheid bestaat er, dan heeft hij in zoverre gelijk dat hij waarschijnlijk een deel van de waarheid heeft, maar hij kan nooit zeggen: Er is geen andere waarheid, omdat hij niet weet welk deel van het geheel de waarheid die hij verkondigt of aanhangt, in feite is.

Het geldt inderdaad dat de mens de mogelijkheid en het recht moet hebben om op zijn eigen wijze te leven en te streven. Maar het betekent ook dat je niet al het andere kunt verwerpen. Je kunt niet zeggen: Dit is waarheid en het andere is absoluut onwaar. Je kunt alleen maar zeggen: Dit is mijn waarheid, de waarheid van het andere is voor mij nog niet aanvaardbaar, is voor mij nog niet voldoende bewezen. Dit is een heel andere formulering, want in dat geval erken je de mogelijkheid dat er meer bestaat dan datgene waar jij mee werkt. Op dat ogenblik erken je de beperktheid van al hetgeen je zelf doet ten aanzien van het geheel van de mogelijkheden.

Een groot gedeelte van de wereld wordt door illusies geleid en nogmaals, ik wil je niet het oude verhaal vertellen van Maya, van de voortdurende begoocheling. Ik wil alleen duidelijk maken dat de dingen die men ziet, de wijze waarop men die interpreteert, niet altijd te maken hebben met feiten, maar heel vaak met vooroordelen, vastgelegde theorieën of meningen. Ook wanneer je in een geestelijke wereld komt geldt hetzelfde. Want je hebt een hele reeks ervaringen opgedaan, je beschikt over een zekere mate van kennis en vanuit die ervaring en die kennis ga je de wereld om je heen benaderen. Nu kan er op aarde nog een feit zijn dat onontkenbaar wordt, je moet het dan misschien wegpraten, dat gebeurt ook vaak, maar je weet in ieder geval dat het er is. In de geest bestaat een feit dat je niet kunt erkennen voor jou niet. D.w.z. dat we ook in de geest vaak leven in een wereld van een zeer beperkte waarheid. Wij weten dat de wereld waarin wij bestaan een wereld is van illusies. Helaas denken vele mensen dat zij leven in een wereld van zuivere feiten. Je kunt er heel veel vragen over stellen zonder dat een redelijk antwoord mogelijk is. Waarom streven mensen naar rijkdom bijvoorbeeld? Er zijn veel antwoorden mogelijk, maar één antwoord zal vanuit ons standpunt het meest waarschijnlijk juiste zijn. Een mens streeft naar rijkdom omdat hij zichzelf niet als volwaardig beschouwt met de krachten en de middelen waarover hij beschikt.

En dan zien wij dat veel van de illusies en veel van de waarheden die absoluut worden gesteld, eigenlijk niet afhankelijk zijn van zich en van hun werkelijke betekenis, maar afhankelijk zijn van het onvermogen van de mens om zonder een duidelijke stut en steun zijn eigen hoogheid en waardigheid te erkennen. De moeilijkheid hierbij in de moderne tijd is dat men altijd probeert de zaken hierbij redelijk na te gaan. Maar kun je iets redelijk nagaan? Zolang het betrekking heeft op redelijk waarneembare en controleerbare feiten is dat ten dele waar. Ten dele, want er ontsnapt u altijd wel iets. Zodra het gaat over andere waarden, veel hogere waarden misschien als godsdienst en geloof, innerlijke bewustwording en zelfs zelferkenning, zijn deze dingen niet meer voldoende. Hier kan de rede niet voldoende materiaal aandragen om een werkelijk oordeel, hoe voorlopig dan ook, mogelijk te maken.

In de Oudheid heeft men dat ook heel goed erkend. U herinnert zich misschien de inwijdingsspelen die overal plaatsvonden in een verleden, waarin de mensen, volgens de huidige stellingen, heel dom moeten geweest zijn.

In Griekenland was er een inwijding die bestond uit een bad, een optocht en een soort toneelspel. In Egypte werden bepaalde spelen opgevoerd door de priesters die in aanmerking kwamen voor een verdere inwijding. Sommige van hen mochten daaraan deelnemen. Een methode van overlevering en van lering die misschien in de laatste ontwikkelingen van de psychologie wel een rol gaat spelen. Daar heeft men namelijk ontdekt dat men, door iets uit te beelden, ook dingen kan gaan beleven die u tot op dat ogenblik vreemd waren. Maar hoelang heeft men niet gezegd dat dat eigenlijk onzin is: de goden hebben nooit bestaan. En het spelen van de rol van een god, of het nu Osiris is, of een ander, brengt toch niets voort, dat is alleen maar komedie, een soort herkenningsspel dat wordt opgevoerd. Maar dan vergist men zich. Wanneer je namelijk opgaat in een figuur die men uitbeeldt, -een acteur zal dat misschien kunnen bevestigen,- dan beleef je op dat ogenblik de werkelijkheid van de persoon die je uitbeeldt. Je schakelt jezelf als het ware uit, je wordt de andere. Een mens in zo'n spel kan voor een ogenblik god worden, en dan gaat het helemaal niet om de redenering, het gaat niet om de woorden die hij spreekt of de gebaren die hij maakt. Het gaat om het gevoel dat zo in hem ontstaat. Het gaat om de beleving van zijn innerlijk en al datgene wat daaruit voortkomt.

Dan heb ik een eerste punt duidelijk te stellen. Wanneer we te maken hebben met kosmische krachten, dan gaat het om beleving. Het gaat niet uitdrukkelijk om beredenering. Wanneer wij te maken hebben met het diepste innerlijk van de mens en de grootste waarheid van de kosmos, dan gaat het om een innerlijke ervaring die niet omzetbaar is in rede of redenering.

Op het ogenblik dat wij proberen dat te doen, verminken we de waarheid, arbiter van de kosmos, bereiken we de werkelijke kosmos niet meer, maar we spelen rechtertje in een zelfgeschapen illusie waarbij een groot gedeelte van de werkelijkheid is weggesleept. En toch zijn we allen deel van één en dezelfde kracht, toch zijn we allen deel van één en dezelfde werkelijkheid.

De theorieën die we daarover kennen zijn zeer vele. We kunnen spreken over de eeuwigheid die in alle feiten aanwezig is en de tijdelijke beleving van een fragment daarvan door een ik dat eeuwig is en zichzelf also leert kennen, waardoor het ik, onbewust van al het andere, tijdelijk zijn fragmentaire beleving ziet als het geheel. Het is erg mooi, maar weten we of het juist is? We kunnen het aanvoelen, maar weten kunnen we het nooit.

Wanneer je komt op het gebied van de geest, de werkelijkheid van de geest, de krachten van de geest zelfs, dan zijn vele dingen niet meer voor redelijke ontleding vatbaar. Er zijn dingen die je kunt controleren, natuurlijk. Telepathie kun je controleren. Je kunt zelfs nagaan hoe de hersenen werken op het ogenblik dat een telepaat bezig is een boodschap uit te zenden of te ontvangen. Maar weet je daarmee wat telepathie is? Feitelijk niet. Je hebt daar theorieën over, maar die theorie is er maar één. En sedert het begin van al deze occulte ontwikkelingen in de moderne tijd en de wetenschappelijke benadering daarvan zijn er op zijn minst al dertig verschillende geweest. Je moet dat begrijpen.

Wanneer ik tegen u zeg: U hebt kracht, dan voelt u het misschien, maar kunt u het beredeneren? Kunt u beredeneren wat het betekent wanneer de gebundelde kracht van allen wordt samengetrokken en op een bepaald punt gericht? U hebt er een voorstelling van, maar is die juist? U weet het niet. Het enige wat u kunt constateren is dat soms langs vreemde en wonderlijke geestelijke wegen dingen gebeuren die je in je eigen wereld als een kenbare verandering ziet, maar die een mate van onverklaarbaarheid met zich meebrengen. En daar sta je dan, een onwetende op een klein eilandje van kennis temidden van een onbegrepen wereld die verhuld wordt door de nevelen van een tijd die je niet kunt overzien. En toch leef je, toch ervaar je, toch worstel je. Misschien is dit wel het meest kenmerkende voor een werkelijkheid die in ons leeft. Waarom gaan we steeds verder met worstelen en zoeken en vechten? Waarom zijn we steeds weer bezig, in feite niet om de wereld te veroveren of zaken te doen of wat anders, maar om iets waar te merken, iets te behouden waarvan we niet eens weten wat het is of wat het betekent.

Vergeet dat nooit. Uw drijfveren zijn niet alleen maar rede of stoffelijke noodzaak. U wordt gedreven door gevoelens die u niet geheel kunt ontleden. U wordt voortgestuwd door ingevingen en inblazingen waarvan u de oorsprong niet eens kunt vinden. U kunt ze dan wel verschuiven naar het onderbewuste, maar als het onderbewustzijn alles zou kunnen wat daaraan wordt toegeschreven, geloof me, dan zou het voldoende zijn om een kunde te ontwikkelen waarbij het onderbewustzijn volledig toegankelijk wordt en je zou macht hebben over de sterren, over de ruimte en over de tijd.

Je leeft, je streeft, je werkt en je weet niet waarom. Je hebt het gevoel . dat je bestaan zinrijk is, maar als je bewijzen zoekt, o, dan zijn die zo summier, zo twijfelachtig dat de vraag wel moet rijzen: Heeft het leven zin? En toch heb je het gevoel dat het leven zin heeft. Vraag je dan eens af waar dat gevoel vandaan komt. Probeer voor jezelf een ogenblik te ontdekken hoe het mogelijk is dat zoveel mensen met zo weinig om voor te leven vanuit stoffelijk standpunt, voortdurend bezig zijn om verder te werken, verder te streven, verder te zoeken en het niet opgeven. En spreek me dan niet van de behoefte om ten koste van alles te leven, dat is een zuiver organische kwestie, een soort instinct dat zelfs het meest onbewuste leven nog bezit: zichzelf in stand houden en bij gebrek daaraan, continueren. Het heeft weinig te maken met de werkelijkheid. Hoeveel mensen nemen geen afscheid van de wereld in deze dagen? Zelfmoord! Soms een lange, soms een korte. Waarom? Waarom proberen ze die werkelijkheid te ontvluchten? Realiseer je dat het komt omdat zij de werkelijke kracht, de waarheid omtrent zichzelf zoals ze die aanvoelen, niet kunnen verwerken. Het gaat niet op externe omstandigheden. Wanneer je denkt dat die hele wereld je vijand is, dat de zeeën vervuild zijn, de wateren giftig, de bodem langzaam maar zeker nog alleen maar giftige vruchten voortbrengend, dan is dat geen werkelijkheid zonder meer, het is een benadering, niet meer. Maar waarom? Omdat je niet kunt aanvaarden wat je in jezelf voelt, dat je relatie met de wereld een verkeerde is geworden. Een beetje moeilijk om die waarheid zo te benaderen.

Maar het innerlijk van de mens is nu een maal raadselachtig en wanneer je probeert maar één klein tipje van de sluier op te lichten, even het weg te nemen alleen maar, dan kom je tot uitspraken zoals ik ze nu doe. Het leven is een continuïteit, zegt men, een voortdurendheid. Het is waar. Iets in ons leeft altijd verder en gelijktijdig is leven brokkelig als nat zand, een schijnbare samenhang die voortdurend in korrels uiteen kan vallen. Want al datgene wat gisteren is geweest is voorbij, we willen het niet erkennen, we doen alsof het er nog is. Het is voorbij, het is weg. En alles wat morgen komt is er nog niet, al doen we alsof het reeds deel van onszelf is. We zijn voortdurend bezig met doen alsof we veel meer zijn en veel minder samenhang hebben in ons bestaan, in de stoffelijke ervaring althans, en soms in de geestelijke, dan er in feite mogelijk is. We bestaan op één ogenblik. Het verleden wordt samengeballd tot herinnering die het heden bepaalt. En het heden in zichzelf bouwt de toekomst, zeker, maar het scheidt alleen de mogelijkheid, het potentiaal, niet de vervulling.

Wanneer we in ons vluchten, dan kun je dat doen in elke vorm van denken en geloven. Je kunt zelfs zeggen dat je niet gelooft in God, wat een geloof is dat helaas op deze wereld meer en meer verbreid geraakt. Je kunt zeggen dat dat je gelooft in de eeuwige waarheid van... en dan noem je maar een boek, of in de enige juistheid van... een leraar of een goeroe. Voor jezelf heb je misschien gelijk, maar je vlucht weg. Je vlucht weg voor je innerlijke werkelijkheid. Je zoekt autoriteit buiten je, je zoekt beperkingen, houvast, werkelijkheidsregels omdat je geen raad weet met datgene wat in je leeft, dat je niet durft zijn wat je bent.

Misschien pijnlijk, maar daarom niet minder waar. En toch leef je en toch is er in jou een deelbesef dat heeft bestaan voor je in menselijke vorm op aarde kwam en dat zal voortbestaan wanneer die menselijke vorm allang vergaan is tot as. En 't is dat besef dat we niet helemaal kunnen doorgronden wanneer we op aarde zijn en dat voor een groot gedeelte onze gevoelswereld beïnvloedt.

't Is hieruit dat verklaringen komen als: Een vorig leven en ervaringen daarin zijn aansprakelijk voor fobieën in het huidige. Iets wat niet altijd geheel onwaar is. Maar er is meer dan dat. Want datgene wat we werkelijk zijn kent meer van de krachten die we werkelijk bezitten, de mogelijkheden die werkelijk essentieel zijn, zonder dewelke een leven in het bewustzijn dat ook de mens op aarde bezit, niet denkbaar is. Je kunt het wegpraten natuurlijk met voorvaderen: de grote aap die uiteindelijk op zijn achterpoten ging staan en sedertdien staat het menselijk geslacht voortdurend op zijn achterpoten al is 't maar voor de taalkwestie of zoiets. Nee, dit zijn dingen waarbij je moet zoeken naar meer werkelijkheid. Het gaat er niet om waar die mens vandaan komt, het gaat er om wat die mens nu is. Het gaat er niet om wat die mens droomt dat mooi zou zijn, het gaat erom wat die mens nu bereiken kan en waar kan maken. Het gaat er niet om de krachten die men later in de hemel of zo hoopt te krijgen, het gaat om de kracht die nu in de mens woont, die nu op dit ogenblik vanuit die mens kan werken.

In deze dagen die voor ons, ik mag het wel zeggen, heel belangrijk plegen te zijn, dringt die kracht zich meer aan je op dan anders het geval is, misschien omdat je, geconfronteerd met wat er buiten je kenbaar wordt, gelijktijdig meer aanvoelt wat er in jezelf nog bestaat.

U hebt kracht. Het is een verhaal dat u vaak gehoord hebt, maar waarom voelt u dan dat u soms in uzelf meer vermogens bezit dan u durft te tonen en waarom bent u zo bang om datgene dat in u is werkelijk te gebruiken? Vlucht u niet weg ook voor datgene wat uzelf werkelijk bent? Het is maar een vraag en als ik zeg dat u veel meer mogelijkheden bezit dan u gebruikt dan is dat precies hetzelfde.

Er zijn mensen die zeggen: helderziendheid, o, ik griezelen ervan, en anderen zeggen: Ik wil helderziend zijn, en kijken zo krampachtig dat hun starende ogen al blind zijn voordat de geest het eerste signaal ontvangt waaruit een beeld zou kunnen worden opgebouwd. Kracht en leven en zijn: de waarheid is bovenal: ontspannen. Het klinkt vreemd misschien, maar een zekere ontspanning is noodzakelijk. Wanneer je meester genoeg bent van jezelf om die ontspanning zelve tot stand te brengen, zoveel te beter en u ontspannen is noodzakelijk. Een mens die tegen zichzelf verdeeld is, verdeelt zijn krachten in het bestrijden van delen van zichzelf, verscheurt zichzelf door de krachten die hij gebruikt en weet niet meer waar hij aan toe is. De mens die ontspannen aanvaardt wat hij is, met al zijn kwaliteiten en eigenschappen en met alle slagen en falen dat hij voor zichzelf erkent en dit in rust kan aanvaarden en dan denken aan de kracht die in hem leeft, van het besef en de mogelijkheid die in hem woont, bereikt veel meer.

Ik zeg niet tegen u dat u moet opstijgen tot hogere werelden, dat zou voor velen gevaarlijk kunnen zijn omdat ze niet in staat zijn de weg terug op de juiste wijze te vinden en omdat ze niet weten hoe je moet handelen met krachten die anders zijn dan datgene wat je in jezelf bewust kent. Maar ik zeg u wel dat u zich bewust kunt zijn van de krachten die in u leven. Laten we het heel eenvoudig doen. Wanneer u een experimentje wilt, dan is dit het meest eenvoudige: Leg uw handen tegen elkaar, denk aan het feit dat er een levenskracht in u circuleert. Doet de handen van elkaar. Het blijkt dat u een gevoel van prikkeling blijft behouden tussen de beide handen tot het ogenblik dat de afstand iets te groot wordt voor uw eigen geloof. Probeer nu als het ware met uw ogen dicht te kijken naar uw eigen handen, of misschien, als u wilt, naar de handen van het medium. Probeer te gevoelen, te beleven wat zich daartussen manifesteren kan. Probeer het te doen, maar probeer het te zien, niet met uw ogen, maar als een soort beleven in uzelf. Wanneer u op ditzelfde ogenblik een sterke indruk, die samenhangt met kleur misschien, die samenhangt met een soort licht of wolk, in u opkomt, dan hebt u daarmee bewezen dat u in feite helderziende bent.

En wanneer we zo bezig zijn is het gemakkelijk om te zeggen: die kracht is er evenmin werkelijk als al het andere, als alle waarheid die je kent, maar wat voor ons beleefbaar is, is voor ons waar.

Beperkt als waarheid, beperkt in de belevingsmogelijkheid misschien, maar waar. Onze enige weg naar de waarheid is in datgene dat wij zelve op kunnen brengen op deze manier. Wanneer ik denk aan de krachten van licht die worden opgebouwd, die zich gaan manifesteren, ontstaat in mij een beeld van de kracht die ook in mijzelf is. Wanneer ik dit naar u uitstraal, is het de vraag of u dit kunt aanvaarden, of u dit kunt ervaren, of het voor u een emotie meebrengt. En we zullen het proberen.

A1 lijkt het kolder, dwaasheid, is het voor mij waar. Wanneer u iets hebt ervaren van kracht dan is dat toch ook uw waarheid, een deel van uw wezen, uw bestaan, niet wetenschappelijk, een gevoelswaarde misschien, maar het is er. En wanneer ik die kracht, hoe dan ook, richt en u beleeft ze, dan is dat niet alleen maar iets dat hier gebeurt, dan is dat iets waarvan u zich bewust wordt, iets wat in uzelf leeft. Wanneer er geen kracht in uzelf is, die in uzelf ligt; kunt u hierop niet reageren. Wanneer u reageert en de reactie is volkomen onredelijk dan maakt dat alleen maar duidelijk dat u geen redelijke verklaring, benadering of uitdrukking hebt voor die kracht in u. Maar de kracht is er. Wanneer u ze voelt, wanneer u ze als indruk alleen maar in u hebt op voelen komen, dan is deze proef waar, dan bent u ergens zelf helderziende. Dat wil zeggen dat u een gevoeligheid bezit voor factoren die wetenschappelijk niet direct vastlegbaar zijn en u kunt het niet uitdrukken. U kunt niet zeggen: Ik heb blauw licht gezien dus iedereen moet blauw licht gezien hebben, of: ik heb een gouden gloed ervaren, dus iedereen moet dat ervaren hebben, want dit is uw interpretatie. Een gevoel dat wordt omgezet in beelden kan ten hoogste een soort parabel zijn, het opbouwen van een analogie in woorden die voor jezelf misschien de emotie zijn, maar niet voor de anderen.

Misschien vindt u het vervelend dat ik zo over deze dingen praat. Heel veel mensen hebben liever dat je hen precies vertelt hoe men moet leven, maar wanneer ik u vertel hoe u moet leven, doet u het toch niet. U leeft zoals u meent te moeten leven, alleen zoekt u verontschuldigungen ten aanzien van en in overeenstemming met de leer die ik u geef, dat is het enige verschil. En denk nu niet dat dit een dwaasheid is. Kijk naar deze wereld die zich christelijk noemt. Kijk naar al die mensen die vroom ter kerke gaan, die eelt op hun knieën hebben en misschien nog meer op hun harten. Kijk naar al die mensen die bezig zijn om in de Naam des Heren te werken en kijk naar de mensen die op aarde zijn. Is dat christendom? Deze collectes, kleine acties, kleine demonstraties voor onze arme vrienden die helemaal deze dingen niet nodig hebben, maar een beetje begrip nodig hebben en de mogelijkheden zichzelf te zijn en zichzelf te ontwikkelen en in leven te blijven. Zie naar alle mensen die

bezig zijn over de heiligheid van het leven en die het helemaal niet gek vinden dat er zoveel slachtoffers vallen in het verkeer. En vraag u dan nog eens af of de mensen handelen volgens hun geloof. Dan zult u het ook met mij eens zijn dat ze handelen zoals ze zijn en dat hun geloof alleen een benadering van hetgeen ze zijn verklaart en niet de rest.

Maar dat geloof hebben we toch niet nodig. Op die manier kunnen we elke verklaring wei nemen, elke plechtstatige uitleg zien. Wat we nodig hebben is het besef van wat we zelf zijn. Het betekent dat we een deel van onze illusies terzijde moeten stellen, maar het betekent ook

dat we ons bewust moeten worden van de krachten van licht die in ons leven, dat we ons bewust moeten worden van het feit dat er meer is dan de rede, dat er meer is dan de zichtbare werkelijkheid, dat we ons bewust moeten worden van krachten waar we zelf geen begrip van hebben, krachten die we niet kunnen omschrijven maar die er zijn, die vanuit ons werken, krachten die ons in staat stellen om ineens veel meer te kunnen en te doen dan we mogelijk achtten. Maar dan moeten we onder de rede uit. De rede maakt u soms mistroostig. Hoeveel mensen lopen niet met de ogen naar de aarde gericht terwijl ze beter naar de zon zouden kijken? Hoeveel mensen vreten zich niet door het leven in vreugdeloosheid in plaats van een ogenblik te genieten van het leven en te beseffen dat de kracht ligt in je erkenning van het leven en alles wat er deel van uitmaakt?

Erkennen dat jezelf te zijn belangrijker is dan een houding aan te nemen. Er is kracht, er is licht in u. Er zijn vele mogelijkheden waar u nog nooit aan hebt gedacht, die deel zijn van uw wezen. Dat betekent niet dat u plotseling hoeft te veranderen. Het betekent alleen maar dat hetgeen u bent en doet uiterlijk is en niet volledig. Dat de oordelen die u uitspreekt en de grenzen die u trekt alleen maar een poging zijn voor uzelve om u vast te houden aan een wereld waar u in feite alleen maar voor een klein deel bij hoort.

En wanneer we dit hebben gezegd, dan kunnen we nog één keer misschien . proberen een spel te spelen met het licht. Wanneer u wilt. Wanneer u niet wilt kunt u het zeggen... Wie zwijgt, stemt toe. Over uwe hoofden kome het, hopelijk als een zegen. Kunt u voor een ogenblik de rede vergeten? Voor een kort ogenblik alleen nog maar denken aan het licht in uzelf, zoals ze doen bij het altaar?

Neem het dicht in uzelf en zet het buiten je dat het een wereld wondt, een wervelende bal. Laat de krachten samenvloeien. Laat de bal wervelen als een wereld, als een ster, licht dat in de versmelting wit wordt. Maar als u wilt geloven, wilt meewerken, eventjes diep in uzelve zeggen: **Nu** en dat licht er uitgooien. We hebben licht. Het is maar een spel. Het is uw levenskracht die naar u terugvloeit, zo dadelijk. Maar we hebben meer nodig dan dit witte licht dat zal breken in onze eigen kleuren. Laten we het een nieuwe inhoud geven. Ik maak het licht tot goud. De bal wordt levend, lichtend goud. Nu sluit u de ogen. Denk even aan niets, ontspan u zoveel u kunt. Vergeet wat u nog moet doen of hebt gedaan en zeg tot uzelf: De kracht, het goddelijk leven zelve keert tot mij terug. Ja, laat de laatste resten maar absorberen.

Wat hebben we nu gedaan? We hebben niets anders gedaan dan een invloed scheppen, een zogenaamde trilling. De trilling die goud heet. De trilling van levenskracht, van energie en een beetje extra dat je misschien nodig hebt in deze dagen. Het betekent dat je net iets meer gaat kunnen dan je tot nog toe gedaan hebt, meer niet. En vergeet één ding niet, het was uw kracht, het was uw licht. Dus eigenlijk kunt u het zelf ook veranderen. Met concentratie en met meditatie gaat dat. Met een beetje oefening kun je ver komen. Voor het ogenblik gaat het er alleen maar om dat we iets vinden van energie dat er niet was en of u dat werkelijk gaat bezitten zal blijken binnen ongeveer 20-25 minuten, wanneer het geheel van uw levenskracht weer geheel normaal pulseert.

Dit is gewoon een spel dat we gespeeld hebben. Zeker, het was geïnspireerd door het gebeuren dat voor het ogenblik zich opbouwt in de Wessac. Het is een spel met uw eigen kracht, met uw eigen levenskracht; met uw eigen denkbeelden met uw eigen gevoelens vooral, omdat die gevoelens een waarheid omvatten die groter is dan uw denken ooit kan aanduiden. Dan hebben we hier iets gedaan dat elke mens voor zich kan leren en bent u ook, wanneer u uitgeput schijnt te zijn, niet zo hopeloos als u denkt. Ook wanneer u ziek bent, niet zo hulpeloos als u denkt. Dan zijn er bronnen van kracht en licht in uzelf, waaruit u kunt putten. Dan zijn er in en rondom u energieën aanwezig die u kunt gebruiken en dan kunt u zelfs, door u juist af te stemmen, deel hebben aan kosmische krachten en uitstralingen van krachten, zoals die worden voorbereid op het altaar bij de bijeenkomst van de Witte Broederschap.

Kijk, dat is alles wat ik u te zeggen heb. Niet veel misschien, maar ik heb geprobeerd u het beste te geven wat ik u geven kan terwijl ikzelf me ernstig betrokken en verbonden voel met dat gebeuren waarvan ik heb gesproken Moge het u gegeven zijn te beseffen dat uw God in u woont, dat het licht in uw wezen deel is van het eeuwige licht en de kracht in uw wezen oneindig is omdat ze voortspruit uit de kracht van de oneindigheid.. Moge het u gegeven zijn vanuit die onbegrepen, vaag aangevoelde wereld te werken met al datgene dat in u is opdat

eenieder rondom u rust vinden, kracht en genezing waar het mogelijk is, vrede en sterkte wanneer het anders moet zijn. Het zij u gegeven. Mijn eigen kracht die ik gevoegd heb bij de uwe zij geheel overgedragen aan u. Ik trek mij terug naar dat gebeuren dat mij op dit ogenblik sterker aantrekt dan de magneet het ijzer. Er blijft mij nog slechts u te danken voor uw gehoor en u een goede en gezegende avond toe te wensen.

Enkele definities van Henri

Politiek: de kunst om onwerkelijkheden voor waarheid te verkopen en zo een werkelijk inkomen te verkrijgen dat niet in waarheid bekend is.

Indië: een verzamelbekken van de grootste wijsheid en de grootste stommiteit, bekroond door vele tempels en ondermijnd door vele stamveten.

Liefde: de strijd tussen beide seksen waarbij 'de v rede in bed wordt gesloten. -het zodanig erkennen van de ander als deel van jezelf, dat het geluk van de ander voor jou het eigen geluk betekent.

Kermis: reeks van façaden waarachter een vaak te kostelijke werkelijkheid verborgen is zodat degene die deze werkelijkheid krijgen er meer voor betalen dan ze waard is en zich daar dan meer op beroemen dan waartoe ze in wezen recht zouden hebben: Als zodanig is veel van wat u in de wereld ziet kermis.

Schuld: datgene wat je een ander tekort hebt gedaan volgens je eigen besef.

IMPROVISATIE

(heren, sterren, drie)

Drie heren regelen de gang van de sterren

Drie zijn de krachten en toch zijn ze één.

Drie werken er in ruimte en tijd

En één as vermogen, dat voortbrengt beweging

En zo de sterren voortgeleidt

Langt de banen waarin zij gaan.

Maar slechts in de tijd

En door de kracht kunnen ze bestaan.

Waar leven is en kracht bestaat,

Waar werkelijkheid zichzelf ontplooit

Daar vinden we een hemelzwerk

Dat zich met sterren tooit.

Want waar de tijd vergaat

En eeuwigheid uit tijdsgebeuren herontstaat

Daar zijn de lichten al te saam

Gearrangeerd en spellen dan die ene ware naam.

En is die naam ook goed begrepen

Dan ziet men ook de heren staan

En ziet hoe zij versmelten in de maan

Eén wezen zijn, één uiting van de kracht

Een schaduw slechts van dat wat Al

Voor u tot aanschijn bracht.

Een doordenkertje:

Ik heb een horoscoop gekocht, het was een koopje en ik was bekocht, omdat ik zelf niet kon verstaan dat sterren zwijgen, dat je zelf je eigen weg moet gaan.